

LAHKO VAI SEURAKUNTA? I

(Väinö Hotti)

Aivotyöskentelyä

Seurakuntaväen piirissä on tänään huolestuttavan vähän terveen järjen käyttöä ja ajattelua. Paljon perustetaan tunnelmaan. Kun pyritään seurakunnan tilan parantamiseen, tulisi tähän puoleen nimenomaan satsata. Aikamme seurakuntalainen on pitkälti ”laumaihminen”. Toisaalta taitetaan peistä Raamatun puolesta, toisaalta käyttäytymistä ohjaa lauman käyttäytyminen, populismi!

”Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan. **Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin**” (Apt.17:10,11).

Tärkeä aihe

Yleensä tärkeistä aiheista puhutaan paljon ja tuplaten. Niitä valotetaan eri puolilta – jopa detaljeita myöten. Yllä oleva aihe on suuri poikkeus. Siitä keskustellaan harvoin. Silloinkin kun se on esillä, ei tuoda julki asiaperusteita. Erheellisesti ajatellaan sen olevan ”kaluttu luu”, josta kaikki oleellinen on jo sanottu ja johon ei ole syytä palata. Toisen näkemyksen mukaan kyseessä on ”itsestäänselvyys”.

Ei ehdonvallan asia

Tämä kysymys ei ole **adiafora-asia**, jossa kukin voi menetellä miten tahtoo. Tämä ei salli hiukkaakaan kevytmielisyyttä. Tässä ei ole lainkaan liikkumavaraa. Tässä on kysymyksessä **taivas ja helvetti** – mikäli otamme vakavasti Jumalan sanan Paavalin esiintuomana:

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

Hartauden rikkojia

Lahkolaisuus ei tänään ole suosittu puheenaihe. Siitä puhujat ovat ”ilonpilaajia” ja hartauden rikkojia. Kaikkea muuta kristillisen uskon sisältöä on lupa käsitellä paitsi ei **lahkolaisuutta**. Harras tunnelma on itseisarvo, jota on visusti suojeltava – **myös Jumalan sanan totuudelta**.

”Itse jumalanpelonkin sinä teet tyhjäksi ja **rikot hartauden Jumalaa rukoilevilta**” (Job 15:4).

Syy lahkopuheiden hiljenemiseen on **ekumeeninen kehitys**. Ekumenia hyväksyy lahkokarsinoiden raja-aidat ja pyrkii rakentamaan yhteyttä ”yli rajojen”. Ekumenia ilmaisee harhansa puhumalla ”ykseydestä moninaisuudessa”. Tähän sanakikkailuun on sisäänrakennettu koko ekumenian perkeleellinen harha. Tämä harha on totaalisesti vallannut sekä kansankirkon että vapaat suunnat. Joka ei tätä teesiä tunnusta, häneltä suljetaan pääsy puhujanpaikalle. Käytännössä tämä merkitsee ”kaikkien kukkien kukkimista”. Mitä erilaisimmat harhaopit voivat esiintyä tämän sateenvarjon alla - tasavertaisina. **Siinä laillistetaan (legitimoidaan) ryhmäkuntien raja-aidat**.

Kuka on lahkolainen?

Rooman kirkko leimaa lahkolaisiksi kaikki sen ulkopuoliset ryhmittymät. Viimeaikaiset mediapaljastukset ovat paljastaneet yksiselitteisesti, että Rooman kirkko itse on ”lahkoista ensimmäinen”.

Väärän kirkon sisäpuolella ei ole pelastusta

Katoliset opettavat: "kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta" (extra ecclesiam nulla salus est). Antikristilliseen kirkkoon sitä on sovellettava kääntäen: sen sisäpuolella ei ole pelastusta! Väärästä yhteisöstä on luovuttava pelastuksen tähden! NETTI

Tämä taas asettaa kiusalliseen asemaan kaikki ne kirkot (mm. Suomen ev.lut.kirkon), jotka ovat tunnustaneet paavin kirkon "äitikirkokseen":

(nettikuva)

JOHN VIKSTRÖM

"60-luvulla sain melko paljon vaikutteita kirkkoa kritisoivista, niin kirkon sisäisistä piireistä kuin ns. kulttuuriradikaaleista piireistäkin. Olin itsekin mukana kritisoimassa. Mutta samalla ajattelin erään englantilaisen opiskelijan sanoin: Saattaa olla että hän on huora, mutta hän on minun äitini" (Jörn Donner-John Vikström: Elämme, siis kuolemme, s.84).

(nettikuva)

PAAVO HILTUNEN

2.6.1923 - 31.8.2013

Meidän kaikki aikaisemmat piispat ovat käyneet hakemassa siunausta paavilta Vatikaanissa. Ja, sanon senkin, kun paavi oli täällä 1989 vierailulla ja piti Helsingin jäähallissa ehtoollispalvelusta, eukaristiaa kuten he sanovat, niin hän itse kertoo kirjeessään, että sen lopussa suomalaiset piispat tulivat pyytämään hänen siunaustaan - ja hän siunasi heidät" (Paavo Hiltunen).

Suomen ev.lut.kirkon "savijalat" seisovat Rooman paljastusten jälkeen **TUKEVASTI ILMASSA!** Tilanteesta suurimman vastuun kantavat tietysti

kirkon johto, piispat. Mutta mikä on HERRAN KANSAN VASTUU? Onko tämä kansa ottanut Rooman sekoiluun lainkaan kantaa? *”Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu.”* **”KANSA SEISOO JA KATSELI”** (Luuk.23:35).
 Olisiko Suomessa yhden uuden yhdistyksen perustamisen paikka:
 SUOMEN AROPUPUT RY?

Lutherin perintö velvoittaa johonkin aivan muuhun. Lutherilla ja Tunnustuskirjoilla on selvä kanta Rooman suuntaan:

”Onhan joka tapauksessa päivän selvää, että pyhä seurakunta on paavittomana ollut olemassa ainakin yli viisisataa vuotta... Se siis on, niin kuin usein on sanottu, ihmiskeksintöä, josta ei ole olemassa käskyä. Se on tarpeeton ja turha, sillä pyhä kristillinen seurakunta voi kyllä olla olemassa ilman moista päätä; jopa se olisi pysynyt pystyssä paremmin, ellei perkele olisi moista päätä asettanut” (Tunnustuskirjat, s.252).

*”Onhan ilmeistä, että Rooman paavit kannattajineen puolustavat jumalattontaa oppia ja jumalattomia jumalanpalveluksia. Paavin ja hänen kannattajiensa valtakuntaan **sopivat täysin vastakristuksen tuntomerkit**”* (278).

*”Kun tilanne on tällainen, on kaikkien kristittyjen varottava osallistumista paavin jumalattomaan oppiin, pilkkaamisiin ja raakaan julmuuteen. **Heidän pitää siis hyljätä ja kirotta paavi kannattajineen vastakristuksen valtakuntana, niin kuin Kristus on käskenyt: ‘Kavahtakaa vääriä profeettoja’**”* (279).

*”Loppujen lopuksi: siinähan (paavissa) on vain **ilmetty perkele**”* (254).

Luterilaiselle kirkolle taas lahkoja ovat lapsikasteen hylkääjät. **Vapaat suunnat** pitävät Kristuksen kirkkoon kuulumattomina kaikkia, jotka eivät ole kastetut ”uskovien kasteella”.

Paavalille lahkolaisia ovat kaikki ne, jotka hylkäävät ”yksi seurakunta”- (ekklesia-) opin ja suostuvat Kristuksen ruumiin jakamiseen (1. Kor.1:13)

ja korvaavat maailmanlaajuisen Kristuksen kirkon lukemattomilla lahkoilla ja kirkkolaitoksilla. Mikä erinomainen rakkaus uskovilla onkaan omaan lahkoonsa! Uskovilla tämä samainen intohimoinen ja kiihkeä rakkaus kohdistuu HERRAN SEURAKUNTAAN (ekkklesiaan)!

”Te odotatte paljoa, mutta se menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois. **Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi**” (Hgg 1:9).

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

10.11.1483 – 18.2.1546

”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta”
(Luther, 1. teesi, 1517).

1. JUMALA OMPI LINNAMME JA VAHVA TURVA AIVAN, ON MIEKKAMME JA KILPEMME AJALLA VAARAN, VAIVAN SE VANHA VAINOOJA, KAVALA, KAUHEA, ON KIIVAS KIUUKUINEN JA JULMA, HIRMUINEN. VAIN HERRA HÄNET VOITTA

2. ON TURHA OMA VOIMAMME, VÄÄRYYDEN VALTAA VASTAAN. ME TURMAN VALLAT VOITAMME HERRASSA AINOASTAAN. HÄN, KRISTUS, KUNINGAS, ON VOITONRUHTINAS, LYÖ JOUKOT HELVETIN, NE TALLAA JALKOIHIN, JA VOITON MEILLE SAATTAA.

3. MAAILMA VAIKK` OIS TÄYNNÄNSÄ, PIMEYDEN ENKELEITÄ, PÄÄLLEMME SYÖSTEN PÄÄNÄNSÄ, HE EIVÄT VOITA MEITÄ. NE RAIVOTKOHOT VAAN, JA SYÖSKÖÖT KIUUKUAAN, NE SAANEHET JO ON HERRALTA TUOMION. YKS SANA HEIDÄT KAATAA.

4. SE SANA SEISOO VAHVANA, HE EI VOI SITÄ KESTÄÄ. KUN KANSSAMME ON JUMALA, KEN MEILTÄ VOITON ESTÄÄ. JOS VEIS HE HENKEMME, OSAMME, ONNEMME, NE HEIDÄN OLKOHON, VAAN MEIDÄN IÄT ON, JUMALAN VALTAKUNTA.